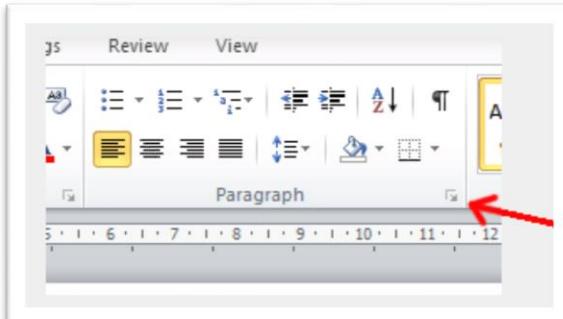

Microsoft Word-ის დოკუმენტის გაფორმება (ნაწილი 2)

აბზაცის გაფორმების მრავალგვარი ხერხი არსებობს Microsoft Word-ში. იმისთვის, რომ გაფორმების მეთოდებს გავეცნოთ, საჭიროა ტექსტში მოვძებნოთ სასურველი აბზაცი, დავდგეთ ამ აბზაცზე და მენიუს ზოლში შემდეგ ნიშნავს დავაჭიროთ მაჟსი.

სურათი 1 - აბზაცის გაფორმების პარამეტრების ჩვენება

ღილაკზე დაჭირის შემდეგ, ეკრანზე გამოვა ფანჯარა, სადაც მოთავსებულია აბზაცის გაფორმების მრავალი პარამეტრი.

მაგალითისთვის მოვიყვანოთ გაფორმების ერთ-ერთი ხერხი: ამ აბზაცში სტრიქონებს შორის მანძილი არის ოდნავ მეტი სხვა აბზაცებთან შედარებით. ამისი მიღწევა მარტივად არის შესაძლებელი ზემოთ აღწერილი ღილაკის საშუალებით. სცადეთ დამოუკიდებლად!

მუშაობისას ხშირად დაგვჭირდება ტექსტის რამდენიმე სვეტად განლაგება. ვორდს ამისთვის აქვს სპეციალური ფუნქცია:

მიმაფრენს უგზო-უკვლილდ ჩემი მერანი,

უკან მომზავის თვალზედითი შავი ყორანი!

გასწი, მერანო, შენს ჭერებას არ აქვს სამძღვარი,

და ნიავს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

გაკვეთე ქარი, გააპე წყალი, გარდაიარე კლდენი და ღრენი,

გასწი, გაკურტლე და შემმოკლე მოუთმენელსა სავალი დღენა!

ნუ შეეფარვი, ჩემთ მფრინავა, ნუცა სიცხესა, ნუცა ავდარსა,

ნუ შემიბრალებ და ქანცულობით თავანწირულსა შენსა მხედარსა!

რაა, მოვშირდე ჩემსა მმულსა, მოვაკლდე სწორთა და მეგობარსა,

ნუდა ვიზღლავ ჩემთა მშობელთა და ჩემსა სატრფის, ტებილმოუბარსა;

საც დამიღამდეს, იქ გამითენდეს, იქ იყს ჩემი მიწა სამშობლო,

მხოლოდ ვარსკვლავთა, თანამავლთა, ვამცნო გულისა მე საიდუმლო!

კვნესა გულისა, ტრფობის ნაშთი, მივცე ზღვის ღელვას,

და შენს მშვენიერს, აღტაცებულს, გიურუსა ღტოლვას!

გასწი, მერანო, შენს ჭერებას არ აქვს სამძღვარი,

და ნიავს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

ნუ დავიმარხო ჩემსა მამულში, ჩემთა წინაპართ საფლავებს შორის,

ნუ დამიტიროს სატრფომ გულისა, ნუდა დამეცეს ცრემლი მწუხარის;

შავი ყორანი გამითხრის საფლავს მდელოთა შორის ტიალის მინდვრის,

და ქარისშხალი ძვალთა შთენილთა ზარით, ღრიალით, მიწას მამაყრის!

სატრფის ცრემლის წილ მკვდრსა იხერსა დამეცემან ცოლინი ცვარნი,

ჩემთა ნათესავთ გლოვისა ნაცვლად მივალალებენ სვავნა მყივარნი!

გასწი, გაფრინდი, ჩემი მერანო, გარდამატარე ბედის სამძღვარი,

თუ აქმომდე არ ემონა მას, არც აწ ემონს შენი მხედარი!

და მოვკვდე მე უპატრინოდ მისგან, ოხერი!

ვერ შემატინოს მისმა ბასრმა მოსისხლე მტერი!

გასწი, მერანო, შენს ჭერებას არ აქვს სამძღვარი,

და ნიავს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

ცუდად ხომ მაინც არ ჩაივლის ეს განწირულის სულის კვეთება,

და გზა უვალი, შენგან თელილი, მერანო ჩემი, მინც დარჩება;

და ჩემს შემდგომად მომენტსა ჩემსა სიძნელე გზისა გუადვილდეს,

და შეუპოვრად მას კუნე თვისი შავის ბედის წინ გამოუქროლდეს!

მირზის, მიმაფრენს უგზო-უკვლილდ ჩემი მერანი,

უკან მიმზავის თვალზედითი შავი ყორანი!

გასწი, მერანო, შენს ჭერებას არ აქვს სამძღვარი,

და ნიავს მიეც ფიქრი ჩემი, შავად მღელვარი!

1842 წ.

ორ სვეტად ტექსტის ფრაგმენტის გამოსატანად საჭიროა ამ ფრაგმენტის სექციად გაფორმება, ანუ სექციის გამიჯნვის ნიშაკების ჩასმა ფრაგმენტის დასაწყისსა და ბოლოში.